

ЧАМУ ВІНОВНЫЯ ФІГУРАНТЫ ГУЧНЫХ КРЫМІНАЛЬНЫХ СПРАЎ ЗАСАДІЛІСЯ НА ВОЛІ?

Бабруйчанін Дзяніс Клімачоў памёр п'яць гадоў таму, як яго збілі супрацоўнікі бабруйскага следчага ізалятара. Прозвішчы ўсіх кантраляўраў, якія маглі біць, вядомыя. Мінута амаль дзевяць год, але вінаватых дзівіным чынам не могуць «устанавіць».

Жыхары сталіцы Леаніда Тарасенку памылкова пасадзілі ў турму на пяць гадоў. Дзяржава, выпраўляючы несправядлівасць, выплаціла яму маральную кампенсацыю. А вось людзі, якія неспрэчна зламаўлі жыццё Леаніда Тарасенкі, на волі і добра сябе адчуваюць.

Чаму праваахоўная сістэма пацярпела фіскалі ў гэтых дзвюх крымінальных справах?

«Прышла тэлеграма з СІЗА: «Ваш сын памёр»

У 2001 годзе бабруйчанін Дзяніс Клімачоў (29 год) трапіў у следчы ізалятар № 5. Усё на тры месяцы, за невыплату аліменту. Па словах сваякоў, Дзяніс перад гэтым скараціў і працы, у яго зарплата жыццё. 29-гадоваму мужчыну пасаромеў распавесці бацькам пра фінансавыя непапраўмы менш з былой жонкай і не прычыну сваёму трохмесячнаму зняволенню.

Дзяніс Клімачоў пахаваны пад Бабруйскам. Катэж, які збіваў яго перад смерцю, за гэта так і не адказалі.

А праз тыдзень адсідзі бацькі атрымалі тэлеграму: «Ваш сын памёр». Судова-медыцынская экспертыза паказала прычыну смерці — «вострая недастатковасць кровазвароту, якую выклікала кардыяміялгарыя алкагольнага генезу». Працей жакучы, памёр з-за таго, што рэзка перастаў прымаць алкаголь. Сваёкам такі дзеньнастаў ашапалымлялі.

— Дзяніс не быў алкаголікам, ён з дзяцінства займаўся настольным тэннісам, гуляў у футбол за свой прафсаюз, увесь час удзельнічаў у абласных спаборніцтвах, — сцвярджае стрычаня сясра Алена Абрамовіч. — Калі пабачылі яго цела, то не паверылі дыягназу судмедэксперта. Чорныя гематомы паўсюль, кровападцікі. Разрыў зямляны, нос перакошаны набок... Яму зразумелі, што прычына смерці Дзяніса — яго дзівіная збыццё. Ён не быў п'яніцам, якім яго пастрэвалі выстаілы. Страшныя лабы патлумачылі тым, што Дзяніс... сам себе пакалечыў аб сцену камеры. Калі Дзяніс трапіў у СІЗА, у яго здарылася псіхічная расстройства. Таму ён быў змешчаны ў камеру для неспалоных, сцену які абшты гумай. Пакалечыць сябе ў такой камеры немагчыма.

На думку сваякоў Дзяніса Клімачова, экспертыза была зроблена несумленна. З той мэтай, каб вінаватых пазбеглі адказнасці. Нават некаторыя вдавочныя траўмы, напрыклад, пералом носа, не былі зафіксаваны ў дакументах. Скалечаная цела Дзяніса сфатаграфавалі (кадры страшныя, таму мы не сталі іх змяшчаць на старонках газеты).

Стрычаня сясра Алена працягла час дабілася эксгумацыі трупа, і гэта здарылася. — Паўторная экспертыза праводзілася ў Мінску. Аказалася, што ў Дзяніса было восем пераломаных рэбраў, зламаны касткі носа, ушчытна вісочна-скулывая костка, — працягвае Алена Абрамовіч. — Судмедэксперты прызналі, што гематомы Дзяніс атрымаў у выніку 33-35 кантактаў з тупым прадметам. Медыкі не выключылі, што гэта магла быць гумовая палка. Але і гэта экспертыза мяне не задаволіла. Прабіраў з трупным матэрыялам у Мінск наступілі непадлісныя. Я хадайнічал, каб матэрыялы правярылі на адпаведнасць ДНК. Але мае просьбы так і не былі задаволены.

«Было чуваць, як ён бег, спытаўся, яго вярталі, зноў удары...»

Што здарылася з Дзянісам Клімачовым у ноч яго смерці? Журналіст «Звязды» не стаў абмяжоўвацца дакументамі і размовамі са сваякмі

Дзяніс Клімачоў памёр п'яць гадоў таму, як яго збілі супрацоўнікі бабруйскага следчага ізалятара. Прозвішчы ўсіх кантраляўраў, якія маглі біць, вядомыя. Мінута амаль дзевяць год, але вінаватых дзівіным чынам не могуць «устанавіць».

Жыхары сталіцы Леаніда Тарасенку памылкова пасадзілі ў турму на пяць гадоў. Дзяржава, выпраўляючы несправядлівасць, выплаціла яму маральную кампенсацыю. А вось людзі, якія неспрэчна зламаўлі жыццё Леаніда Тарасенкі, на волі і добра сябе адчуваюць.

Чаму праваахоўная сістэма пацярпела фіскалі ў гэтых дзвюх крымінальных справах?

«Прышла тэлеграма з СІЗА: «Ваш сын памёр»

У 2001 годзе бабруйчанін Дзяніс Клімачоў (29 год) трапіў у следчы ізалятар № 5. Усё на тры месяцы, за невыплату аліменту. Па словах сваякоў, Дзяніс перад гэтым скараціў і працы, у яго зарплата жыццё. 29-гадоваму мужчыну пасаромеў распавесці бацькам пра фінансавыя непапраўмы менш з былой жонкай і не прычыну сваёму трохмесячнаму зняволенню.

Чаму праваахоўная сістэма пацярпела фіскалі ў гэтых дзвюх крымінальных справах?

«Прышла тэлеграма з СІЗА: «Ваш сын памёр»

У 2001 годзе бабруйчанін Дзяніс Клімачоў (29 год) трапіў у следчы ізалятар № 5. Усё на тры месяцы, за невыплату аліменту. Па словах сваякоў, Дзяніс перад гэтым скараціў і працы, у яго зарплата жыццё. 29-гадоваму мужчыну пасаромеў распавесці бацькам пра фінансавыя непапраўмы менш з былой жонкай і не прычыну сваёму трохмесячнаму зняволенню.

Чаму праваахоўная сістэма пацярпела фіскалі ў гэтых дзвюх крымінальных справах?

«Прышла тэлеграма з СІЗА: «Ваш сын памёр»

У 2001 годзе бабруйчанін Дзяніс Клімачоў (29 год) трапіў у следчы ізалятар № 5. Усё на тры месяцы, за невыплату аліменту. Па словах сваякоў, Дзяніс перад гэтым скараціў і працы, у яго зарплата жыццё. 29-гадоваму мужчыну пасаромеў распавесці бацькам пра фінансавыя непапраўмы менш з былой жонкай і не прычыну сваёму трохмесячнаму зняволенню.

Чаму праваахоўная сістэма пацярпела фіскалі ў гэтых дзвюх крымінальных справах?

«Прышла тэлеграма з СІЗА: «Ваш сын памёр»

У 2001 годзе бабруйчанін Дзяніс Клімачоў (29 год) трапіў у следчы ізалятар № 5. Усё на тры месяцы, за невыплату аліменту. Па словах сваякоў, Дзяніс перад гэтым скараціў і працы, у яго зарплата жыццё. 29-гадоваму мужчыну пасаромеў распавесці бацькам пра фінансавыя непапраўмы менш з былой жонкай і не прычыну сваёму трохмесячнаму зняволенню.

Чаму праваахоўная сістэма пацярпела фіскалі ў гэтых дзвюх крымінальных справах?

«Прышла тэлеграма з СІЗА: «Ваш сын памёр»

У 2001 годзе бабруйчанін Дзяніс Клімачоў (29 год) трапіў у следчы ізалятар № 5. Усё на тры месяцы, за невыплату аліменту. Па словах сваякоў, Дзяніс перад гэтым скараціў і працы, у яго зарплата жыццё. 29-гадоваму мужчыну пасаромеў распавесці бацькам пра фінансавыя непапраўмы менш з былой жонкай і не прычыну сваёму трохмесячнаму зняволенню.

Дзяніс Клімачоў. Напрыклад, мінулым летам адбылася гутарка з Надзеяй Хрушчынскай. Жанчына ў ракувую ноч утрымлівалася ў суседняй з Дзянісам камеры № 37. Хлопца збіваў у метрах ад яе. Жанчыны (а іх у камеры ўтрымлівалася пад два дзясяткі) праз акеца ў дзвярах змаглі разгледзець некаторых кантраляўраў, якіх «займаліся» Клімачовым.

— Яго вывелі на калідор. Яны пачалі здэкавацца. Пачалі прагнаць яго скрозь строй. Было ўражанне, што, як мячкі, перакідалі з боку ў бок. Гэта былі не плесканы, а удары па голым целе, — уперўня распавядала Надзея Хрушчынская. — Пасля гэта там была засланая яства блякі. Яны чуваць, як ён бег, спытаўся, яго вярталі, зноў удары...

— За што яго білі?

— Ён іх вывёў з цяплення, такімі маючымі бруднымі яго крылі, што вышлі вялі. Такі шум стаў, што падыходзілі іншыя дзвярніцы, пыталіся: «Што ў вас тут адбываецца?» «Вось, дурня вывелі, спаць не дае». А ён крычы розную лухту і плакаў, і прасіўся, клікаў Раўнуся. Пры гэтым не грубіў, а прасіў дапамогі. А яны тупілі нагамі: «Ту-ту, паехалі, цяжкі прыходзіць». Былі невясёлыя, сцёг гэтыя дзекі. Мы паднялі крык: «Што вы робіце, што гэта такое?» Пасля гэтага кантраляры прыдчынілі нашу «кармушку». І ў шчыліну ў пабачыла тых, хто быў на калідоры. Адрозж пазнала здаровага паставага Сашу, які тады дзязжурў па лаверос. Рэчы Дзяніса чамусьці вяляліся ў куче, не ведаю, чаму іх вывалілі. Потым гэты шум сціх.

— Калі вы зразумелі, што хлопцэ з суседняй камеры загнуў?

— Прыкладна а 8-й раніцы змену прымаў кантраляёр Коля. Яны яму пра забітага кажуць: «Ай, ён спіць, нават есці не браў, не чапай яго». А Коля ім: «Ты мне аддамкі, я хацу паглядзець». Раптам чуюм крыкі, маюцькі: «Ты што, б... хацеў мне няжобчыка на змену перадаць?» Там жа рады не рады, а ўсё чуеш. І тут пачалася беганіна, маюцькі, размовы, усё на вушкі стала...

Гэтыя словы журналіста «Звязды» пацвердзіла яшчэ адна жанчына з камеры № 37 — Алена Шчаглова.

Першапачаткова па гэтай гучнай справе ўмоўны тэрмін атрымаў начальнік медыцынскага службы СІЗА-5 Васіль Пугач. Медыка асудзілі за «несвоечасовае аказанне медыцынскай дапамогі». Сам Васіль Пугач падзе сустрэчы з журналістам «Звязды» выказаў меркаванне, што яго зрабілі «стрэланікам».

— Калі б справу раскруцілі па-спраўдому, паліцэйкі б галовы. Адназначна вам скажаць, што

яго забілі супрацоўнікі СІЗА, я не магу. Але тое, што яго падуштурвалі, гэта дакладна. Адно рабро зламана — баліць. А тут было зламана аж восем. Сэрца не вытрымала.

Следчага прыцягнулі да адказнасці за цяганні. Не дапамагло

Пра трагічны лёс Дзяніса Клімачова даведліся многія тысячы беларусаў. У прэсе неаднаразова з'яўляліся скандальныя публікацыі. Следства, як той ківаў, то ўзнаўлялася, то прыпынялася. Нарэшце ў 2009 годзе судзілі былога кантраляёра СІЗА-5 М., які неспрэчна адчыняў дзверы камеры №39 і выводзіў Клімачова на калідор. Кантраляёр не пасадзілі, бо на той час тэрміны прыцягнення да крымінальнай адказнасці па артыкуле «Бяздзейнае службовай асобы» вышлі.

Сваякі Дзяніса Клімачова на гэтым не спыняліся, яны патрабавалі прыцягнуць да адказнасці вінаватых. Тым больш што следства месцамі праводзілася надборасумленна. Гэта адзначыла нават Генеральна пракуратура. З упушчэння наглядзе за следствам па крымінальных справах у органах пракуратуры сваякам Дзяніса Клімачова паведамілі, што «за дапушчэную цяганні падчас расследавання гэтай крымінальнай справы старшы следчы па найважнейшых справах Магілёўскай абласной пракуратуры Вяржбіцкі А.П. прыцягнуты да дысцыплінарнай адказнасці пракурорам Магілёўскай вобласці».

Што гэта была за дысцыплінарная адказнасць — не паведамылася. Але пасля гэтага пракурор Магілёўскай вобласці загадаў «прыняць вычарпальныя меры па далейшым расследаванні акалічнасці прычынення Клімачова цялесных пашкоджанняў». Здавалася б, кола людзей, якія маглі збіваць Дзяніса, вельмі вузкае. Лічань кантраляёры, прозвішчы ўсіх — вядомыя. Няўжо пракурорскія органы не знойдуць таго, хто наносіў цялесныя пашкоджанні? Тым больш што пра справу даведлася влізная колькасць людзей, увагу на яе звярнулі найбольшыя чыны з праваахоўных ведамстваў.

На жаль, спадзяванне сваякоў Дзяніса Клімачова не апраўдалі. У лютым 2011 г. ў рэдакцыю «Звязды» прыйшоў ліст з пракуратуры Магілёўскай вобласці. У дакуменце, падпісаным начальнікам аддзела па наглядзе за расследаваннем крымінальных спраў у органах пракуратуры Кузьміным, распавядалася пра вынікі дадатковага следства па факце нанясення Клімачова цялесных пашкоджанняў. Устанавіць асоб, якія наносілі Клімачоваў траўмы, зноўку не змаглі. І напярэдняе следства было прыпынена. Таксама ў лісце апавядалася, што «асоба вываляецца ад крымінальнай адказнасці за здзяйснення цяжкага злачынства, калі з дня яго здзяйснення прайшло 10 гадоў». Гэты тэрмін тупіа спыць — у снежні 2011 года. А значыцца, людзі, якія ламалі Дзянісу Клімачова рэбраў, пераломвалі нос, здэкаваліся, застануцца на волі.

Меркаванне спецыяліста «Калі б не памылка першага судзі, не было б усяго гэтага клубка»

Выканаўчы дырэктар Беларускага рэспубліканскага саюза юрыстаў Генадзь ВАРАНЦОЎ не выключыў, што Леанід Тарасенка таксама «не анёл». Аднак гэтая гісторыя не стала б такой гучнай, калі б разгледзілі крымінальна справу ў 2004 годзе быў праведзены аб'ектыўна. Генадзь Варанцоў не дае юрыдычна ацэнку дзеянням таго, аднак падкрэслівае моманты, на якія нельга не звярнуць увагу.

— У першапачатковай стадыі дапушчана судовая памылка, — тлумачыць Генадзь Мікалавіч. — У канчатковым выніку за ўсё адказвае суддзя, выношыць прысуд. Калі б ён удумліва прагледзеў дакументы, звярнуўся да экспертаў, то адрозж высветліў бы, што атрымаў пералом вяртлужнай касткі неспрэчна ад удараў нельга. І не было б усё гэтага клубка. Гэта недасведчанасць, некаваліфікаванасць першага судзі. Ёсць простая арыфметыка для следчага, для пракурорскага работніка, для любога судзі — аб'ектыўнасць. Калі ты ў нечым сумняваешся, дзязжуй богу, справа дайшла да чалавека, які трысячу разоў правер, зрабі некалькі экспертыз,

але вынесі справядлівае рашэнне. — Чаму наступныя судзі падтрымлівалі першаг?

— Калі б усё астатняе мелі на руках канкрэтныя заключэнні экспертыз, ніхто не вырашыў бы паўторна вынесці такі прысуд. На нейкім этапе патрэбна было прызначыць дадатковыя экспертызы, ад заключэння якіх нікуды не дзецца.

— Такім чынам, гэта гісторыя сведчыць, што ў працы суддзяў хапае праблемаў?

— Ёсць агульныя правылы для ўсіх. Каб выключыць з судовай практыкі вось такія памылкі, трэба, каб судовы корпус быў кваліфікаваны, судзі — з досведам, з напраўдоў. Важны таксама характар судзі. Ад цябе залежыць лёс іншага чалавека. Нават самы заняты зланычч — чалавек. І ён мае права на абарону, і яго хадайнічы трэба задавальняць. Такі туп: адзін адмахваўся, другі адмахваўся, трэці не пагадзіўся. Дзязжуй богу, справа дайшла да чалавека, які падумаў і прыняў удумлівае рашэнне...

Чалавек, які нават не курыць, ніколі не прыцягнуўся да адказнасці, нечаканна трапіла за кратаў.

— Турма — гэта іншае жыццё, куды лепш не трапляць, — узгадвае пра крытычны перыяд свайго жыцця Леанід Віктаравіч. — Я не вінаваты, упершыню ў турме. Але ў адной камеры сядзеў з тымі, што людзей елі — у спікі закатавалі, з кнігавыдаў, тымі, у якіх рукі па локаць у крыві. Адзін сукамернік сядзеў за крадзеж газавага балона, яшчэ адзін — за аліменты. Камера разлічана на дзевяць чалавек — а нас там сядзела дваццаць. Усе, апроч мяне, курылі, па бялізне бегалі блохі. Не было ніводнага спалошняга дня, на кожным кроку правакціаў. Прыходзілі да мяне нейкія «маляры», які гэта ў іх называецца, такі скруткі з плашчаннем, у плёнчак закатавалі. Я нічога не чуў, у правакціаў не ішоў, нос нікуды не соваў. Мене перавоздзіць у іншую камеру. Там усе па мянушках, усё ў масках, так званая «літва». Пачынаюць зноў мяне «распрацоўваць». Але я не вінаваты, нічога ўвогуле не казаў, маўчаў. Паўлі сівяны валасы, захворвалі — амаль усе збылі павыпадлі, цяпер у мяне устаўляю. Да турмы нічога не хварэў, бегалі, на турніку падцягваўся. Звяртаўся да турмагнага ўрача: «Баліць галава!» А ён мне ў адказ: «Галава — гэта косьце, а косьце баліць не можа». Пазней пасля шасці месяцаў спеціалітам адрправіў у Наваполацк на дзясную «зону». Адзін з шараговых супрацоўнікаў сказаў мне прама: «Альбо прынасяеш, альбо будзеш сядзець да званка». Я сказаў: «Хоць забіце мяне, хоць на кавалі падзярыце, я гэтага не рабіў». Адзін рэзчыць аднойчы нечаканна мяне стукнуў. І мне бах — і я му бах паміж ваць. У яго два фінгалы. У выніку рэзчыць мне кажа: «Ты не прамаж, можаж сябе абараніць». І перастаў мяне чапаць. У месцах пазабуйлення волі я прабыў замест пяці гадоў 14 месяцаў.

Менавіта так. Леанід Тарасенка аказаўся змагаром. Ён бамбардзіраваў скаргамі ўсе магчымыя інстанцыі — ад раённай пракуратуры да Адміністрацыі Прэзідэнта. У выніку судовая калегія па крымінальных справах Вярхоўнага суду адмяніла абвінавачванне ў «хуліганстве». А праз нейкі час былі адменены ўсе судовыя пастановаў. Судом Мінскай вобласці Леанід Тарасенка быў цалкам апраўданы. Неверагодна, але суддзя Дзмітрый Явінскі стаў аж 18-ым слугой правасуддзя, які разгледзеў справу Леаніда Тарасенкі. І толькі ён скрупулёзна разабраўся ў, здавалася б, відавочных акалічнасцях крымінальнай справы.

У незаконнай адсідцы Леаніда Тарасенкі ніхто не вінаваты?

У выніку дзяржава выплаціла Леаніду Тарасенку буйную кампенсацыю маральных і фінансавых страт — больш за 40 мільёнаў рублёў. Хто вінаваты ў незаконнай адсідцы Леаніда Тарасенкі і ў стратах дзяржавянага бюджэту?

Такім чынам, пракуратура Мінскага раёна заявляла крымінальную справу ў дачыненні да Мікалая А., таго самага хуліганна, які ўдарыў у крыло «Фальксвагена». Яны паставілі ў віну артыкулы Крымінальнага кодэкса «Загроздзя лжывы данос» і «Загроздзя лжывы паказанні». Асуджан не гэтага чалавека маглі пацягнуць за сабой вераніцу разбіральніцтва. Як ні круці, калі б следчы і судзі паводзілі сабе аб'ектыўна, Леанід Тарасенка не трапіў бы за кратаў, а дзяржава не расплачвалася б за жажлівія памылкі «абаронцаў закону».

Але ў маі 2010 года суд Дзяржынскага раёна нечаканна апраўдаў Мікалая А. за недаказанасцю яго ўдзелу ў здзяйсненні злачынстваў». Атрымліваецца, у адсідцы Леаніда Тарасенкі ніхто не вінаваты?

Пракурорскія органы ўсіх рангаў складалі працэс. У выніку справы дайшла да Прэзідыума Вярхоўнага суда, які пакінуў без задавальнення працэс Генеральнага пракурора.

«Чарговая гучная крымінальная справа скончылася нічым.

Погляд збоку

Пра гэтыя некалькі «Звязды» пісала цягам гісторыі гадоў. Наводзіў з колік фактаў, якія друкаваліся на нашых папосах, не быў нікім аспрэчаны.

Тым не менш, вінаватыя так і не былі знойдзены. Абедзве крымінальныя справы, так бы мовіць, прытулылі.

Пра гэтыя гісторыі праціталі дзсяткі ці нават сотні тысяч беларусаў. А вынік аказаўся нелагічным.

Па каментарый наконкт гэтых гісторыяў я звяртаўся да многіх юрыстаў, у тым ліку і ў вядучыя беларускія ўніверсітэты. Юрысты ківалі галавамі, наракалі на недаканаласці, але раілі пра гэта не пісаць: «Калі мы будзем угодны пра тэмае гаварыць, як мы захаваем стабільнасць праваахоўнай сістэмы?»

Я лічу, што стабільнасць — гэта няспынае ўдасканалванне. Без памылкаў немагчыма, і самае важнае — рабіць з іх іналежныя высновы.

Яшчэ адзін важны нюанс. У гэтых абедзвюх гісторыях следчыя дзеянні першапачаткова праводзіліся несумленна. І вось што цікава. Следчы, які заводзіў крымінальную справу ў дачыненні да Леаніда Тарасенкі, сёння займае даволі высокую пасаду і далей вырашае лёсы людзей.

Мы шмат пісалі пра Магілёўскую абласную пракуратуру, якая ўжо каторы год расследуе нанясенне цялесных пашкоджанняў Дзянісу Клімачова. Некаторыя службовыя асобы, якія мелі неспрэчнае дачыненне да «суперраследавання», таксама пайшлі на сур'ёзна павышэнні.

Ці магчыма лічыць такую заяздэку нармальнай з'явай? Міркую, што не.

У ВАДЗЦЕЛЯ ЗНОЙДЗЕНА 655 КІЛО «НАСВАЮ»

Праваахоўнікі і супрацоўнікі аддзела разгаваняў ААТ «БелАЗ» у Жодзіне на тэрыторыі завода зтрымалі вадзіцеля аўтамашыны «Вольва», які перавозіў 65 мяшкоў з далакна не бяскрыўдным рэчывам «На-свай».

Як паведамілі карэспандэнту «Звязды» ў аддзельні інфармацыі і грамадскіх сувязяў УУС Мін-аблвыканкама, агульная вага некурыцельнага тэтунага выдубу «На-свай», які перавозіў 35-гадовага гамлячана, склала крыху больш за 655 кілаграмаў, а кошт — амаль 246 мільёнаў рублёў.

Ігар ГРЫШЫН.

Блажны строй адзначыў 1 006 008 007 009 010 011 012 013 014 015 016 017 018 019 020 021 022 023 024 025 026 027 028 029 030 031 032 033 034 035 036 037 038 039 040 041 042 043 044 045 046 047 048 049 050 051 052 053 054 055 056 057 058 059 060 061 062 063 064 065 066 067 068 069 070 071 072 073 074 075 076 077 078 079 080 081 082 083 084 085 086 087 088 089 090 091 092 093 094 095 096 097 098 099 100 101 102 103 104 105 106 107 108 109 110 111 112 113 114 115 116 117 118 119 120 121 122 123 124 125 126 127 128 129 130 131 132 133 134 135 136 137 138 139 140 141 142 143 144 145 146 147 148 149 150 151 152 153 154 155 156 157 158 159 160 161 162 163 164 165 166 167 168 169 170 171 172 173 174 175 176 177 178 179 180 181 182 183 184 185 186 187 188 189 190 191 192 193 194 195 196 197 198 199 200 201 202 203 204 205 206 207 208 209 210 211 212 213 214 215 216 217 218 219 220 221 222 223 224 225 226 227 228 229 230 231 232 233 234 235 236 237 238 239 240 241 242 243 244 245 246 247 248 249 250 251 252 253 254 255 256 257 258 259 260 261 262 263 264 265 266 267 268 269 270 271 272 273 274 275 276 277 278 279 280 281 282 283 284 285 286 287 288 289 290 291 292 293 294 295 296 297 298 299 300 301 302 303 304 305 306 307 308 309 310 311 312 313 314 315 316 317 318 319 320 321 322 323 324 325 326 327 328 329 330 331 332 333 334 335 336 337 338 339 340 341 342 343 344 345 346 347 348 349 350 351 352 353 354 355 356 357 358 359 360 361 362 363 364 365 366 367 368 369 370 371 372 373 374 375 376 377 378 379 380 381 382 383 384 385 386 387 388 389 390 391 392 393 394 395 396 397 398 399 400 401 402 403 404 405 406 407 408 409 4